

Rabb'imiz, nurumuzu tamamla!

İstanbul'dan okuyucumuz: "Tahrim Sûresi 8. âyette geçen, 'Rabb'imiz! Bize nurumuzu tamamla!' cümlesini açıklar mısınız? Nurun tamamlanması ne demektir?"

İlgili âyet-i kerimenin tam mânâsı şöyledir: "Ey iman edenler! Yürekten tevbe ederek Allah'a dönün. Umulur ki Rabb'iniz kötülüklerinizi örter. Ve sizi, içlerinden ırmaklar akan Cennetlere koyar. Allah'ın, Peygamberini ve onunla beraber olan Mü'minleri utandırmayacağı o gün, nurları önlerinden koşar ve defterleri sağlarından verilmiş olarak yürürler. Ve: 'Rabb'imiz! Bize nurumuzu tamamla! Bize mağfiret et! Muhakkak Sen her şeye Kadir'sin' derler."1

Bu âyetin tefsiri sadedinde bir diğer âyet-i kerimeyi daha inceleyelim: "İman eden erkek ve kadınları defterleri sağdan verilmiş ve nurları önlerinde olarak giderken görürsün. O gün onlara şöyle seslenilecektir: 'Size müjdeler olsun! Bugün içlerinden ırmaklar akan ve içinde temelli kalacağınız Cennetler sizindir.' İşte bu büyük kurtuluştur. O gün, münafık erkek ve kadınlar, Mü'minlere, 'Bizi de gözetin! Işığınızdan faydalanalım!' derler. Onlara: 'Dönün arkanıza! Işığı orada arayın!' denilir. Münafıklarla Mü'minler arasına kapısının içi rahmet ve dışı azap olan bir sur konulur. Münafıklar, Mü'minlere çağırır: 'Biz sizinle beraber değil miydik?' Onlar: 'Evet, öyle! Fakat sizler kendinizi aldattınız! Bize pusu kurdunuz! Allah'ın emri (kıyamet) gelene kadar dinde şüpheye düştünüz! Kuruntularınız sizi aldattı! Şeytanlar sizi Allah'a karşı ayarttı!' derler."2

Âyetlerden anlaşılıyor ki, dünyadaki halis imanımızın karşılığı, âhirette halis nurdur! Buradaki halis amellerimizin karşılığı, orada defterlerimizin sağ tarafımızdan verilmesidir. Münafıklar da, dünyada inanmış gözüktükleri için, ibret olsun diye orada bir parça sönük nura sahip olacaklar; fakat o da sönecek ve karanlıkta kalıverecekler. Bu defa dünyadan tanıdıkları yakınlarında bulunan mü'minlerden nur isteyecekler. Çünkü şiddetle nura ihtiyaçları olacak. Çünkü dünyada güneş hesapsız bir şekilde her yeri aydınlatırken; orada güneş, kalpteki halis imandır artık. Dinde yalancı olan münafığın ise, güneşinin nuru sönük olmakta ve bu sönük güneş zifiri karanlığa karşı kifayet etmemektedir. Bu durumdan dehşet alan, endişe duyan ve korkuya kapılan mü'minler de Cenâb-ı Hakk'a sığınarak, "Rabb'imiz nurumuzu tamamla!" yani "Eksiltme!", yani "Söndürme!" diye niyaz etmektedirler.3

Orada nuru söndürebilecek unsurlar, dünyada iman zaafiyetinden başka, pervasızca işlenmiş olan günahlar ve haramlardır. Ki Mü'minler, günah ve kusurlarından Allah'a sığınmaktadırlar; "Nurumuzu tamamla!" niyazından hemen sonra, "Bize mağfiret buyur!" diye istiğfar etmektedirler. Mü'minlerin Allah'a bu ilticalarının ve sığınışlarının makbul olacağı, âyetin genel çerçevesinden anlaşılmaktadır.

Dipnotlar:

1- Tahrim Sûresi, 66/8

2- Hadid Sûresi, 5T/12,13,14

3- Elmalılı M.H.Y., H. Dini K. Dili, s. 5129